

Arrest

nr. 167 174 van 3 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2016 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 april 2016 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2016 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2016 om 16 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMADHI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd, met het oog op studies, op 29 december 2014 in het bezit gesteld van een A-kaart waarvan de geldigheidsduur verstreek op 31 oktober 2015.

1.2. Op 15 februari 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd verzoeker op 24 februari 2016 ter kennis gebracht.

1.3. Verzoeker gaf geen gevolg aan het hem op 24 februari 2016 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten en trad op 4 april 2016 in het huwelijk met L.D, een vrouw met de Nederlandse nationaliteit.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 27 april 2016 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, die verzoeker op 27 april 2016 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten(1):

[...]

Naam [...]: [G.]

Voornaam [...]: [A.]

[...]

Nationaliteit [...]: Marokko

[...]

wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

[...]

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

[...]

De beslissing tot verwijdering van 27.04.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod.

[...]

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

[...]

☐ *2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten aan hem betekend op 24.02.2016

(bijlage 33bis van 15.02.2016).

Betrokkene weigert hardnekkig aan de terugkeerverplichting te voldoen, en werd bovendien door de gemeente Bilzen geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek. Om deze redenen wordt aan betrokkene in toepassing van art. 74.11, §1, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod opgelegd.

Het is daarom dat een inreisverbod van 3 jaar wordt opgelegd.

Drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

□ een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Het feit dat betrokkene op 04.04.2016 huwde te Bilzen met mevrouw [L.D.] [...] van Nederlandse nationaliteit, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. De terugkeer van betrokkene naar het land van herkomst staat niet in disproportionaliteit ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven zoals voorzien in artikel 8 van het EVRM. Een repatriëring van betrokkene naar het land van herkomst betekent immers geen breuk van de familiale relaties hetgeen geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Moderne communicatiemiddelen kunnen de betrokkene in staat stellen om tijdens de scheiding in nauw contact te blijven met mevrouw [D.]. Het staat mevrouw [D.] tevens vrij om betrokkene op te zoeken in zijn herkomstland. Het staat betrokkene bovendien vrij om een opschorting of intrekking van het inreisverbod te vragen in het kader van een gezinshereniging onder de voorwaarden van artikel 10 van de wet van 15.12.1980, indien hij effectief voldoet aan de voorwaarden om een recht op verblijf in het Rijk te bekomen. Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Uit hetgeen voorafgaat en in het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 3 jaar, gelet op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, meer dan proportioneel. Uit onderzoek van het dossier blijkt niet dat er specifieke omstandigheden aanwezig zijn die kunnen leiden tot het opleggen van een inreisverbod van minder dan drie jaar.

[...]"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet als verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel kan worden beschouwd wenst te verkrijgen hij de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden. Overeenkomstig voormelde wetsbepaling is deze procedure immers voorbehouden voor gevallen waar er sprake is van "een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel" die op korte termijn zal worden uitgevoerd. De Raad stelt vast dat de beslissing waarvan in casu de schorsing bij hoogdringendheid wordt gevorderd – een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod – geen verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel is zoals bedoeld in de Vreemdelingenwet, zodat dient te worden besloten dat de ingestelde vordering onontvankelijk is. Daarenboven, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat ook voor andere beslissingen de procedure tot schorsing bij hoogdringendheid kan worden aangewend – thesis die die geen steun vindt in de bewoordingen van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet –, dan moet toch ook worden opgemerkt dat verzoeker met zijn uiteenzetting in zijn verzoekschrift niet aantoonde dat een hoogdringende behandeling van de vordering tot schorsing met betrekking tot de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod vereist is en dat indien de vordering zou worden ingesteld via de gewone schorsingsprocedure een arrest van de Raad onherroepelijk te laat zou komen en dus geen nuttig effect kan hebben. Hij beperkt zich ter onderbouwing van het hoogdringend karakter van zijn vordering immers tot een verwijzing naar het feit dat verweerder het ten aanzien van hem genomen bevel om het grondgebied te verlaten op korte termijn zal uitvoeren. Het gegeven dat verweerder een andere beslissing gedwongen zal uitvoeren laat de Raad evenwel niet toe te besluiten dat een hoogdringende behandeling van een schorsingsverzoek dat is gericht tegen de in casu bestreden beslissing vereist is. Er is derhalve hoe dan ook niet voldaan aan de in artikel 43, § 1

van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gestelde vereiste dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Deze vaststellingen volstaan om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

G. DE BOECK